

ת"פ 3286/12/16 - מדינת ישראל, המאשימה נגד יהודה סבג

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 3286-12-16 מדינת ישראל נ' סבג

בפני כב' השופט אילן סלע
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי) ע"י עו"ד המאשימה
שחר מלול
נגד
יהודה סבג ע"י ב"כ עו"ד ארז בר צבי
הנאשם

החלטה

החלטה זו הינה המשך להחלטתי מיום 18.09.17 במסגרתה נידונה בקשת הנאשם לעיון חוזר במעצרו בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים כנגדו.

הרקע לבקשה

1. יצוין, כי תחילה הוגש כנגד הנאשם כתב אישום שייחס לו שורה של עבירות חמורות: סחר בסם מסוכן, קשירת קשר לפשע, סחיטה באיומים ותקיפה הגורמת חבלה. עם הגשת כתב האישום נתבקש להורות על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים כנגדו ובמסגרת עמ"ת 69673-01-17 נקבע כי הנאשם יעצר עד תום ההליכים כנגדו. הנאשם שהה במעצר עד ליום 9.04.17 אז נקבע במסגרת עמ"ת 12602-04-17 כי הנאשם ישהה במעצר בפיקוח אלקטרוני.

2. ביום 13.09.17 דן בית המשפט (כב' השופט דוד גבאי ריכטר) בבקשת הנאשם לשחררו מהפיקוח האלקטרוני. בית המשפט קבע בהחלטה מאותו יום כי בטרם קבלת החלטה יש לקבל תסקיר משלים משירות המבחן אודות ההליך הטיפולי של הנאשם.

3. בשלב זה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו תחת האישומים שיוחסו לנאשם בתחילה, הנאשם יודה בעבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין, איומים ותקיפה סתם. ואכן ביום 18.09.17 הנאשם הודה והורשע (על ידי מותב זה) בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן.

4. או אז, עתר ב"כ הנאשם להורות על שחרור הנאשם מהפיקוח האלקטרוני (בהערת אגב יצוין, כי נוכח פנייתו זו של ב"כ הנאשם בדיון שהתקיים בפני ביום 18.09.17, לא הייתה כל הצדקה לטענותיו בדיון מיום 2.10.17 כי היה צריך להמשיך את הדיון בפני כב' השופט גבאי ריכטר). בהחלטה מיום 18.09.17 נקבע כי יש להמתין לקבלת התסקיר המשלים.

5. ואכן, ביום 28.09.17 הוגש תסקיר משלים במסגרתו ציין קצין המבחן, כי גם בשים לב לעבירות בהן הורשע הנאשם בפועל אל מול העבירות שיוחסו לו בתחילה, טרם בשלה העת להורות על הסרה גורפת של הפיקוח האלקטרוני. זאת, בשל היעדר התרשמות מהפחתה ממשית ברמת הסיכון ובשים לב כי רכיב הפיקוח האלקטרוני מהווה גורם מציב גבולות חיצוני וממשי.

טיעוני ב"כ הצדדים

6. בדיון שהתקיים ביום 2.10.17 טען ב"כ הנאשם כי ההחלטה על המעצר באיזוק אלקטרוני ניתנה שעה שכתב האיטום שהיה תלוי ועומד כנגד הנאשם ייחס לו עבירות חמורות הרבה יותר מאלו בהן הוא הודה בסופו של יום. מדובר לדבריו, בשינוי מהותי, וכיום לא ניתן להצביע על מסוכנות של הנאשם שלא ניתן לאיינה במסגרת חלופת מעצר ופיקוח. אין אפוא, מקום, לדבריו, להותיר את האיזוק האלקטרוני על כנו.

7. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם אב ל-7 ילדים שכלכלתם תלויה בו והוסיף כי הנאשם היה היום בפגישה המתייחסת להליך טיפולי ונקבעו פגישות נוספות.

8. עוד ציין ב"כ הנאשם כי יחד עם הנאשם, הואשם נאשם נוסף בקשר לאותו אירוע בשם אלירן דרי (בת"פ 62760-11-16, להלן: "דרי"); וחרף העובדה כי הוסכם בין הצדדים במסגרת הסדר הטיעון עם הנאשם כי חלקו של הנאשם באירוע נשוא האיטום קטן יותר מאשר חלקו של דרי; וחרף העובדה כי עברו הפלילי של דרי מכביד יותר - דרי אינו עצור בפיקוח אלקטרוני ולמעשה אין עליו אפילו מגבלות פיקוח במהלך היום. לדברי ב"כ הנאשם, מדובר באפליה שאינה מוצדקת ויש להשוות את תנאי הנאשם לתנאי השחרור של דרי.

9. מנגד טען ב"כ המאשימה כי יש לדחות את הבקשה ולו מפני שאינה עומדת בתנאי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996. לדבריו, לא זו בלבד שלא היה שינוי נסיבות, אלא שאם היה, הרי שמדובר בשינוי לחומרה. זאת משום שהנאשם הודה בביצוע העבירות שיוחסו לו בכתב האיטום ושוב לא עומדת לו חזקת החפות. ב"כ המאשימה הדגיש את עברו הפלילי המכביד של הנאשם; את עובדת ביצוע העבירות בהן הורשע שעה שתלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה; ואת המסוכנות אותה ציין גם קצין המבחן. כן ציין את ההפרות הרבות של הנאשם במסגרת מעצרו בפיקוח אלקטרוני. אכן, הנאשם החל בהליך טיפולי אך יש לבחון את משך הטיפול והשפעתו על הנאשם.

דין והכרעה

דין הבקשה להידחות.

10. אכן העבירות בהן הודה הנאשם והורשע אינן חמורות כפי שהיו העבירות בהן הוא הואשם בתחילה. ואולם, גם כיום אין מדובר בעבירות קלות. הנאשם הורשע לצד עבירת האיומים ועבירת התקיפה גם בעבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן מסוג קוקאין.

11. לא זו בלבד שכיום אין מדובר רק בראיות לכאורה וחזקת החפות אינה עומדת לנאשם, אלא שביחס לשאלה המרכזית, בדבר מסוכנותו של הנאשם, לא ארע שינוי כלשהו, וודאי לא מהותי.

12. העבירה בה הורשע הנאשם, סיוע לסחר בסם מסוכן, מקימה חזקת מסוכנות, כשההלכה היא כי בעבירות סמים שאינן עבירות של שימוש בסם או החזקת סם לשימוש עצמי, רק נסיבות מיוחדות חריגות ויוצאות דופן יכולות להצדיק שחרור ממעצר (ראו: בש"פ 4305/09 **חרבאוי נ' מדינת ישראל** (25.05.09); בש"פ 8800/10 **אלטלאקה נ' מדינת ישראל** (14.12.10)).

13. בנוסף, לנאשם, 17 הרשעות קודמות בעבירות סמים, אלימות, רכוש, אימים, הפרת הוראה חוקית, בריחה ממעצר וזיוף בנסיבות מחמירות. את העבירות בהן הורשע עתה ביצע את תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בגין עבירות לפי פקודת הסמים ועונש מאסר מותנה בגין עבירות אלימות.

14. כמו כן, קצין המבחן ציין במפורש בתסקיר מיום 31.08.17 כי "הסרת הפיקוח האלקטרוני עובר לשילוב הנאשם בטיפול והוכחת שיתוף פעולה והתמדה בתחום הטיפולי על פני זמן, עלולים לחשוף אותו למצבי סיכון ולסביבה חברתית שלילית", וכן ציין את התרשמותו כי הנאשם התקשה לעמוד בתנאי מעצר הבית הנוקשים וממקד את קשייו בגורמים חיצוניים. גם בתסקיר נוסף מיום 28.09.17 בהתייחס לעבירות בהן הורשע הנאשם אל מול העבירות שיוחסו לו בתחילה ציין קצי המבחן, כאמור, כי לא התרשם מהפחתה ממשית ברמת הסיכון הנשקף מהנאשם, ועל כן טרם בשלה העת להורות על הסרה גורפת של הפיקוח האלקטרוני. ההלכה היא כי סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תעשה באופן חריג, ומקום בו קיימים לכך טעמים כבדי משקל (ראו למשל: בש"פ 3386/07 **מדינת ישראל נ' אשד** (18.04.07); בש"פ 3201/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.05.10)), טעמים שאינם קיימים במקרה זה.

15. אכן, יש להעריך ולעודד את רצונו של הנאשם לערוך שינוי מהותי באורחות חייו ולהתקדם בהליך טיפולי. אך בכך אין די כדי להורות על שחרורו מהמעצר בפיקוח אלקטרוני בשלב זה. תמים דעים אני עם קצין שירות המבחן, כי בנסיבותיו של הנאשם, בחינה של אפשרות שחרור הנאשם מהמעצר בפיקוח אלקטרוני ראוי לה שתעשה רק לאחר שהנאשם יהיה בתוך הליך טיפולי לאורך זמן ואותות השינוי יחלו להופיע. הדבר נכון בפרט נוכח העובדה כי הנאשם כבר החל בהליך טיפולי במסגרת הליך אחר המתנהל בעניינו בפני חברי כב' השופט שמואל הרבסט (ת"פ 51161-10-13), ותוך כדי אותו הליך טיפולי הוא ביצע את העבירות בהן הורשע במסגרת הליך זה. יצוין, כי בניגוד לטענת ב"כ הנאשם, גם חברי כב' השופט דוד גבאי ריכטר, בהחלטתו מיום 13.09.17, לא סבר כי יש להורות על שחרור הנאשם בטרם ניתן יהיה להיווכח בקיומו של טיפול משמעותי המתנהל באופן תדיר.

16. אכן, דרי שהורשע בהתייחס לאותן נסיבות בהן הורשע הנאשם, ושחלקו באירוע - כך לפי הסדר הטיעון עם הנאשם - קטן יותר, אינו נתון היום במעצר בפיקוח אלקטרוני ולמעשה הוא רשאי להסתובב בפיקוח במהלך שעות היום בעיקר לעבודתו. ברם, שאלת המסוכנות נבחנת לצד מעשה העבירה בנסיבותיו אל מול העושה, עברו ואופיו. על כן, אין לגזור גזירה שווה מדרי, נוכח נסיבותיו של הנאשם כפי שפורטו לעיל.

17. המשיב אמנם עצור תקופה ארוכה של קרוב לשנה - כמחציתה בבית המעצר וכמחציתה בפיקוח אלקטרוני. ואולם, נוכח עברו הפלילי המכביד של הנאשם; העובדה כי העבירות בהן הורשע בוצעו שעה שתלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בעבירות סמים ובעבירת איומים; ותוך כדי הליך טיפולי; ריבוי הפרות המעצר בפיקוח אלקטרוני, הגם שאינו מהותיות אך הן מרובות; ובטרם הבשיל הליך טיפולי, אין מקום להורות על שחרור הנאשם מהמעצר בפיקוח אלקטרוני. מסקנה זו נכונה בפרט בשים לב כי לנאשם קבוע דיון לטיעונים לעונש בהליך זה ובהליך שמספרו 51161-10-13 ליום 19.11.17, וככל שההליך הטיפולי בו החל הנאשם יקרום עור וגידים עד לאותו מועד, ניתן יהיה לשוב ולבחון את שחרורו מהפיקוח האלקטרוני, במידת הצורך.

סופו של יום אפוא, וכאמור, הבקשה נדחית.

זכות ערר כדין.

בהתאם להסכמת ב"כ הצדדים, המזכירות תשלח אליהם את ההחלטה.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשע"ח, 02 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.